

ת"פ 23684/01/12 - מדינת ישראל נגד ארנולד דוידוב

בית משפט השלום ברחובות

18 מאי 2016

ת"פ 23684-01-12 מדינת ישראל נ' דוידוב

לפני
בעניין: כבוד השופטת אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

1. ארנולד דוידוב

גזר דין

מבוא

1. הנאשם והמתלוננת היו בני זוג בתקופה הרלוונטית לכתב האישום.
2. בהכרעת דין מיום 2.3.16, שניתנה לאחר ניהול הוכחות, הרשעתי את הנאשם, כדלקמן: באישום הראשון - בעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 יחד עם סעיף 379 לחוק העונשין, בעבירה של היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין יחד עם סעיף 382(ג) לחוק העונשין ובעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין; באישום השני - בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
3. לפי הכרעת הדין, ביום 1.8.11, בשעות הבוקר, בעקבות ויכוח בין הנאשם והמתלוננת, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שאחז בצווארה וחנק אותה, אחז בה ודחף אותה לעבר הדלת, נגח בראשה והכה בגבה. הנאשם אף פגע במזיד בבקבוקי בושם ובמחשב השייכים למתלוננת, בכך שהשליכם לרצפה ושברם. הנאשם המשיך והכה את המתלוננת באמצעות מכת אגרוף בפניה. כתוצאה מכך, נגרמה למתלוננת חבלה של ממש שבאה לידי ביטוי בפצע פתוח מדמם באף בנחיר שמאל, פיצוץ הרירית בשפה התחתונה ואודם בצוואר. כן איים הנאשם על המתלוננת באומרו: "אני אהרוג אותך עכשיו" ו"אם תלכי למשטרה זה הסוף שלך".
- עוד נקבע בהכרעת הדין, כי כחודש לפני יום 1.8.11, במועד שאינו ידוע, איים הנאשם על המתלוננת באומרו: "אני אהרוג אותך, אני אחנוק אותך".

טענות הצדדים לעונש

4. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירה נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלומה, בטחונה ושלוות נפשה של המתלוננת, זכותה שלא יופנה כלפיה מלל מאיים, וקניינה. האיומים של הנאשם כי יהרוג את המתלוננת ולבל תפנה למשטרה הם מהרף הגבוה. כאשר איומים כאלו מלווים באלימות פיזית, הרי שהפחד הוא גבוה יותר והחשש ממשי. גם התקיפה היא מהרף הגבוה לאור החבלות שגרם הנאשם למתלוננת.

5. לטענתה, יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: הנאשם הורשע בביצוע עבירות אלימות בשני אישומים ביחס למתלוננת שהיתה בת זוגו; מעשה התקיפה כלל דחיפה, גניחה ומכה בגבה, שגרם למתלוננת חבלה. הנאשם גם השליך בקבוקי בושם ומחשב השייכים למתלוננת. כן איים הנאשם על המתלוננת בשני אירועים; האישום הראשון התרחש בעת שילדיה של המתלוננת ממתינים לה ובתה אף היתה עדה לחלק מהמתרחש.
6. עוד טענה באת כוח התביעה, כי לפי מדיניות הענישה הנהוגה, יש להוקיע ולגנות מעשי אלימות, ובפרט אלימות נגד נשים בתוך התא המשפחתי, שאמור לשמש מבצר ומגן למתלוננת.
7. מכאן לטענתה, נע מתחם העונש ההולם ביחס לאישום הראשון בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים; וביחס לאישום השני בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, לצד ענישה נלווית.
8. עוד הוסיפה וטענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: אין לחובתו של הנאשם עבירות קודמות; מאז האירוע עברו כ-4.5 שנים; הנאשם והמתלוננת כבר אינם בקשר; הנאשם ניהל הליך של הוכחות ולא נטל אחריות על מעשיו.
9. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם עונש של מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול וירוצו בעבודות שירות, וזאת לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.
10. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי במקרה הנדון מתקיימות נסיבות ייחודיות: האירוע המרכזי אירע אגב עזיבת הנאשם את הבית; המתלוננת אמנם נחבלה, אולם לא באופן חמור, והיא נזקקה לטיפול מרפאתי מינימלי בלבד; הנזק שנגרם כתוצאה מהפגיעה של הנאשם ברכוש הוא קטן.
11. מכאן טען, כי מתחם העונש ההולם ביחס לשני האישומים מתחיל במאסר על תנאי.
12. עוד טען, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: האירועים הם משנת 2011; המדובר בתלונה היחידה נגד הנאשם במהלך חייו ולא נפתחו נגד הנאשם תיקים פליליים נוספים; הנאשם והמתלוננת לא התראו מאז המקרה, ומכאן שאין כל מסוכנות הנשקפת למתלוננת מהנאשם; הנאשם נעדר אזרחות ישראלית, עזב את ישראל וחזר והוא ממתין לקבלת אזרחות; לנאשם בת זוג חדשה ונולד להם ילד משותף; לטענתו, שליחתו של הנאשם למאסר, ולו בדרך של עבודות שירות, אינו מידתי ויש בו כדי להסיט את הנאשם מחייו הנורמטיביים. עבודות שירות אף עשויות לפגוע בהליך של הנאשם לקבלת אזרחות; המתלוננת עצמה מסרה בעדותה כי אין לה עניין בהליך הפלילי.
13. לאור האמור, עתר בא כוח הנאשם להסתפק בעונש של מאסר על תנאי, ולכל היותר להוסיף לו פיצוי וקנס.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

14. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40ג לחוק העונשין).
15. כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלומן, גופן,

שלוות נפשו וביטחון של נשים. אלימות של גבר כלפי בת זוגו היא חמורה במיוחד, כאשר יש בה כדי לפגוע בביטחונה ובשלוות חייה של האישה בביתה שלה.

16. מעשי התקיפה והאיומים שביצע הנאשם בשני האישומים הם ברף גבוה. באישום הראשון הורשע הנאשם בתקיפת המתלוננת, בכך שחנק אותה, דחף אותה, נגח בראשה, היכה בגבה ונתן לה מכת אגרוף בפניה. הנאשם אף הביא לגרימת חבלות בפניה של המתלוננת. בשני האישומים איים הנאשם על המתלוננת, כי יהרוג אותה, משמע איומים ברף גבוה, שיש בהם כדי להטיל מורא של ממש על המתלוננת, ובפרט כאשר הנאשם אף איים על המתלוננת לבל תפנה למשטרה ולאיומים נלוותה תקיפה.

17. הנאשם הורשע בשני אישומים המהווים שני אירועים נפרדים שהתרחשו במועדים שונים ומכאן כי יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד, כהוראת סעיף 40ג לחוק העונשין, וזאת על אף שהאירועים מהווים חלק ממערכת היחסים בין בני הזוג.

18. מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירות שבהן הורשע הנאשם באישום הראשון - תקיפת בת זוג, היזק לרכוש במזיד, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים - ברף מעשים גבוה, מלמדת על מנעד רחב של עונשים. מנעד זה יכול לכלול בקצה התחתון מאסר לתקופה של חודשים ספורים, שהנאשם יכול יישא אותו בעבודות שירות, כאשר נאשם הודה, לקח אחריות על מעשיו, ועבר הליך של טיפול. בקצה העליון יכול המנעד לכלול מאסר לתקופה ממושכת (ראו, למשל: רע"פ 6378/13 דדכה נ' **מדינת ישראל** (28.10.13); ע"פ (מחוזי, חי') 48990-02-13 א' ו' נ' **מדינת ישראל** (4.3.13); עפ"ג (מחוזי, נצ') 247/09 ספוז'ניק נ' **מדינת ישראל** (16.6.11); ת"פ (כ"ס) 1631/08, 2438/08 מ.י. **יחידת תביעות ש"י- שלוחת אריאל נ' גפן** (29.4.10); ת"פ (חד') 2160-06-09 **מדינת ישראל נ' גליאנקו** (3.12.09)).

19. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה של איומים ברף גבוה נעה, לרוב, בין מאסר על תנאי ובין מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים (ראו למשל: רע"פ 7413/14 דוד נ' **מדינת ישראל** (17.11.14); רע"פ 2564/11 קנטור נ' **מדינת ישראל** (4.4.11); רע"פ 1293/08 קורניק נ' **מדינת ישראל** (25.6.08); עפ"ג (מחוזי, מרכז) 52083-12-10 קפש נ' **מדינת ישראל** (2.12.11); עפ"ג (מחוזי, ב"ש) 37207-08-10 בגדלן נ' **פרקליטות מחוז דרום - פלילי** (24.11.10); ת"פ (רח') 12080-10-13 **מדינת ישראל נ' דרור** (19.7.15); ת"פ (אי') 47527-11-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (1.4.14); ת"פ 44150-09-13 **משטרת ישראל תביעות - שלוחת רמלה נ' פלוני** (23.1.14); ת"פ (צפת) 21596-08-11 **מדינת ישראל נ' סנס** (21.5.12); ת"פ (ב"ש) 40870-08-11 **מדינת ישראל נ' חנניה** (26.12.11); ת"פ (ב"ש) 3327/09 מ.י. **לשכת תביעות מרחב נגב - באר שבע נ' סבג** (13.6.11)).

20. מכאן, ולאור נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה הנהוגה, מתחם העונש ההולם את העבירות שבהן הורשע הנאשם באישום הראשון, נע בין מאסר בפועל למספר חודשים, שהנאשם יכול ויישא אותו בעבודות שירות ובין מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים; מתחם העונש ההולם את העבירה של איומים ברף גבוה נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים.

העונש ההולם בתוך המתחם

21. לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות (סעיף 40 יא לחוק העונשין): הנאשם נעדר עבר פלילי ומאז האירוע עברו כ-4.5 שנים; הנאשם והמתלוננת כבר אינם בקשר; הנאשם ניהל הליך של הוכחות ולא נטל אחריות על מעשיו. אף שאין מדובר בנסיבה שניתן לזקוף לחובת הנאשם, הרי שגם לא ניתן לזקוף לזכותו הודאה ונטילת אחריות.
22. מכאן שהעונש נמצא בחלקו התחתון של כל מתחם ומתחם, אם כי לא בקצהו התחתון, וזאת בעיקר בשל אי נטילת האחריות על ידי הנאשם שאינני יכולה לזקוף לזכותו.
23. אומר, כי אלמלא הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות, נראה כי עונש מאסר בפועל הוא העונש ההולם את נסיבות העניין. עם זאת, לאור הזמן שחלף ועתירת התביעה, יש להסתפק בהטלת עונש של מאסר אותו יישא הנאשם בדרך של עבודות שירות.
24. לפי חוות דעת הממונה מיום 18.5.16, הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

סוף דבר

25. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, בגין התיק שבנדון, שהנאשם יישא בדרך עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 18.5.16. עבודות השירות יחלו ביום 13.6.16. מובהר בזאת לנאשם כי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע לפי חוק העונשין, למשך 3 שנים מהיום;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון לפי חוק העונשין, למשך 3 שנים מהיום;
- ד. הנאשם ישלם למתלוננת, עדת תביעה מס' 1, פיצויים בסכום של ₪3,000. את הפיצויים ישלם ב-6 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.6.16 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתנה היום, י' אייר תשע"ו, 18 מאי 2016, בהעדר הצדדים.